

[Socialministeren.]

støtte, ville vi kunne nå ganske gode resultater. Det er ikke et enten-eller, det er et både-og; vi skal bygge og bygge og bygge, og så skal vi tage de muligheder, vi har ad den anden vej.

Jeg skal så sige noget om økonomien, fordi det er blevet nævnt med henvisning til et citat fra børnepædagogernes blad, tror jeg det var. De tal, vi har opgivet for udgifterne, mellem 6 og 7 mill. kr., vedrører direkte udbygning, administration og omlægning efter dette lovforslag, men det vedrører naturligvis ikke hele den udvikling, der er i gang allerede nu inden for børne- og ungdomsforsorgen med forbedring af hjemmene, med udbygning og uddynding af dem, med en standardløftning med hensyn til plejepersonale, undervisningspersonale o.s.v. o.s.v. Driften koster nu 185 mill. kr. om året, og vi skal bygge meget nyt og forbedre meget i den kommende tid; vi skal også have pædagogiske omlægninger og måske have en del udgifter, men det kan man ikke sammenligne med, hvad administrationsudgifterne bliver efter dette forslag. Uanset om jeg var kommet med lovforslaget nu eller ej, ville der være kommet udgiftsstigninger inden for børne- og ungdomsforsorgen selv på basis af den gamle lov.

Det ærede medlem hr. Vestergaard Poulsen satte spørgsmålstegn ved, om det var rigtigt, at vi refunderede ejendomsudgifterne for henholdsvis nye og gamle hjem 100 pct., og mente, at det førte til dyrere byggeri. Det ligger nu engang sådan, at byggeriets pris kontrolleres, således at man ikke kunstigt kan skruer prisen op. Det ærede medlem nævnte i den forbindelse et særlig kostbart byggeri i København. Det er et byggeri på Dosseringen; det ligger på en overordentlig vanskelig grund og har overordentlig vanskelige byggemuligheder i forhold til nabobygningen, og det er det, der har bragt denne udgift særligt op, men det vil jeg gerne nærmere gøre rede for i udvalget, hvis det ærede medlem skulle ønske det.

Der blev spurgt, om det nu også er tilfredsstillende, når vi slår de to nævn sammen til ét. Principielt har de ærede medlemmer givet udtryk for, at det er man godt tilfreds med, for det er en forenkling, og det skal man jo tilstræbe alt det man kan,

samtidig med man sørger for, at de kommunale organisationer skal med — altså straks ønsker om udvidelser! Jeg synes, vi skulle se på sagen i udvalget, for det er nok et bedre sted at drøfte det; men man kan ikke forlange nedskæring af udvalg, kommissioner o.s.v. i samme åndedrag, som man siger: også de og de skal med.

Det spørgsmål om juridisk støtte ved behandling af appelsager, det ærede medlem fru Grethe Philip nævnte, vil jeg meget gerne se på, for det forekommer mig, at det lød ganske overordentlig fornuftigt og overbevisende, så det tager jeg med til overvejelse, inden vi går til udvalgs møde.

Når det ærede medlem hr. Vivike rejser spørgsmålet om, hvorvidt direktøren skal have direkte rapport til ministeren, rejser det ærede medlem dermed problemet omkring administrationen fremover. Det er min opfattelse, at når vi nu får en ny lov, skal vi gennemgå denne administration meget grundigt og prøve, om ikke vi kan komme væk fra nogle af alle de papirer, der, ja, undskyld jeg siger det ligeud, findes i det foretagende. Hvilke resultater det får, kan jeg ikke helt sige, men jeg tillader mig at minde om, at regeringen har et administrationsudvalg, der i øjeblikket foretager en undersøgelse og en gennemgang af socialministeriet, og derunder hører også spørgsmålet om børne- og ungdomsdirektoratets placering i forhold til ministeriet, og det må jeg naturligvis afvente.

Grethe Philip: Jeg takker den højtærede socialminister for svaret på mit spørgsmål om, hvad familierådgivningen skulle gå ud på. Jeg er, som jeg vist også nævnte allerede i mit første indlæg, ganske enig i, at vi i støtten for de truede børn bør anlægge et helhedssynspunkt, men jeg må indrømme, at det alligevel stadig står mig noget uklart, hvilket indhold denne nye rådgivning skal have, og det er mit indtryk, at man ude omkring i kommunerne også står noget usikkert over for dette problem og gerne ville vide noget mere om det. Det er vel noget, der kan afhjælpes ved udstedelse af cirkulærer, som formodentlig også kommer; på den anden side vil jeg dog sige, at cirkulærer jo kan være meget godt, men vi havde jo også cirkulærer vedrørende børnetilsynet, og vi har set, hvordan de